

med 90 pct. Dette beløb omregnes herefter til »skattebeløb« ved at gange med en beregnet skattetryksfaktor. I den nuværende hovedstadsudligning anvendes kommunens eget beskatningsniveau (plus en konstant) som skattetryksfaktor.

Det er i lovforslaget foreslået at nedsætte udligningsniveauet til 85 pct. og anvende en fælles skattetryksfaktor i hovedstadsudligningen. Skattetryksfaktoren er foreslået fastsat svarende til den anvendte skattetryksfaktor i landsudligningen. Denne beregnes som de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter pr. indbygger i hele landet divideret med beskatningsgrundlaget pr. indbygger i hovedstadsområdet.

Herudover gennemføres der, jf. lovforslagets § 1, nr. 6 (ændring af lovens § 11), en ændring af den såkaldte overudligningsbestemmelse i hovedstadsudligningen. Det høje udligningsniveau i hovedstadsområdet medfører, at en kommune vil kunne risikere, at ekstra skatteindtægter medfører et tilsvarende øget bidrag til de øvrige kommuner. Med virkning fra tilskudsåret 1984 har tilskuds- og udligningssystemet derfor indeholdt en regel om, at tilskud/tilsvar nedsættes, hvis en kommune må afgive mere end 90 pct. af stigningen i skatteprovenu som følge af en stigning i indkomsterne – den såkaldte overudligningsbestemmelse. Bestemmelsen sikrer, at en kommune ikke kan miste mere end 90 pct. af en indkomstfremgang. Parallelt med nedsættelsen af udligningsniveauet i hovedstadsudligningen ændres denne bestemmelse således, at en kommune i hovedstadsområdet fremover maksimalt kan afgive 85 pct. af en indkomstfremgang.

5. Lovforslagets økonomiske konsekvenser

I bilag 2 er der givet en oversigt over virkningen for kommunerne af hvert af de stillede forslag (vægtjustering og ændring af hovedstadsudligningen).

Beregningen er baseret på de forudsætninger, der er gældende for beregning af udligning og generelle tilskud for tilskudsåret 1992 (under forudsætning af indførelse af nyt ældrekriterium i 1992).

Kolonne (1) viser den isolerede virkning af den foreslåede ændring af udligningsniveauet i udligningen af beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet fra 90 til 85 pct.

Kolonne (2) viser virkningen i kolonne (1) plus ændringen af skattetryksfaktoren og overudligningsbestemmelserne i hovedstadsområdet dog excl. virkningen af den særlige bestemmelse i § 11, stk. 5.

Kolonne (3) viser virkningen i kolonne(2) plus en forhøjelse af udligningen af forskelle i hovedstadskommunernes udgiftsbehov fra 25 til 35 pct.

Kolonne (4) viser virkningen i kolonne (3) plus en ændring af vægtene i opgørelsen af kommunernes udgiftsbehov. Kolonne (4) viser således den samlede virkning af lovforslaget.

Kolonne (5)-(8) viser ændringerne i kolonne 1-4 i pct. af kommunernes beskatningsgrundlag.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser.

6. Udtalelser over lovforslaget

Lovforslaget er sendt til høring hos Kommunernes Landsforening samt Københavns og Frederiksberg kommuner.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Som anført under de almindelige bemærkninger foreslås udligningen af beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet ændret således, at kommunerne – både rige og fattige – får mulighed for at beholde en større del af væksten i indtægtsgrundlaget, som dermed kan bidrage til fremme af væksten i kommunen. Således nedsættes udligningsniveauet fra 90 pct. til 85 pct. Samtidig foreslås det, at der anvendes en fælles skattetryksfaktor i hovedstadsudligningen, svarende til skattetryksfaktoren i landsudligningen. Denne beregnes, jf. lov om kommunal udligning og generelle tilskud § 3, stk. 4, som de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter pr. indbygger divideret med det gennemsnitlige beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet. Anvendelsen af en fælles skattetryksfaktor betyder, jf. de almindelige bemærkninger, at der ikke længere vil være nogen udligningsmæssig gevinst for tilskudskommuner ved at øge udskrivningsprocenten, og herudover indebærer anvendelsen af en fælles skattetryksfaktor en forenkling af udligningssystemet.

Til nr. 3

Der foreslås en ændring af de vægte, der anvendes ved opgørelse af kommunernes udgiftsbehov (landsudligningen). De foreslåede vægte er baseret på de ændringer, der er sket i sammensætningen af kommunernes udgifter siden sidste revision af vægtene i 1985, og indebærer således at ældreområdet får en større vægt i opgørelsen af kommunernes udgiftsbehov.

Til nr. 4

Der foreslås en forhøjelse af udligningsniveauet fra 25 til 35 i udligningen af udgiftsbehov i hoved-